

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **Z. P.**, zastoupené JUDr. Evou Poláčkovou, advokátkou se sídlem Starobrněnská 13, 602 00 Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2013, č. j. MPSV-UM/55/13/9S-VYK, sp. zn. SZ/260/2012/9S-VYK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 4. 1. 2013, č. j. MSPV-UM/55/13/9S-VYK, sp. zn. SZ/260/2012/9S-VYK, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení na účet vedený u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s, č. ú. 2000040001/2700, variabilní symbol: 2184, právního zástupce JUDr. Evy Poláčkové, se sídlem Advokátní kancelář Starobrněnská 13, 602 00 Brno částku 4.719 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Citovaným rozhodnutím žalovaného bylo odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 12. 5. 2011, č. j. 7325/2011/VMZ zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Městského úřadu Velké Meziříčí, odborem sociálních věcí a zdravotnictví ze dne 12. 5. 2011, č. j. 732/2011/VMZ bylo rozhodnuto o příspěvku na péči tak, že žádost o zvýšení stupně závislosti podaná dne 2. 3. 2011 byla zamítnuta s tím, že nadále bude poskytován příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně. Na základě odvolání žalobkyně rozhodnutím Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 19. 9. 2011, č. j. KUJI 80903/2011, sp. zn. OSV 415/2011 bylo odvolání proti citovanému rozhodnutí (dále jen „správního orgánu I. stupně“) zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 21. 6. 2012, č. j. 22 A 2/2012-37 bylo rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, odboru sociálních věcí ze dne 19. 9. 2011 zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v návaznosti na právní názor Krajského soudu v Brně doplnil řízení posudky PK MPSV ČR v Brně ze dne 19. 9. 2012 a ze dne 30. 11. 2012 a ve věci rozhodl dne 4. 1. 2013 tak, jak uvedeno shora.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalobu doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 3. 2013 a postoupenou usnesením tohoto soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. Na 94/2013-5 Krajskému soudu v Brně jako soudu věcně a místně příslušnému. Namítla, že předcházející správní žaloba ze dne 25. 11. 2011, ve které byla v celém rozsahu úspěšná, se nesetkala v dalším projednávání se správným a spravedlivým projednáním. Dle jejího vyjádření byla projednána netransparentně, nestandardně a nespravedlivě. Namítla, že posudková komise opětovně jednala v její nepřítomnosti, neprovedla vzhledem k jejímu špatnému zdravotnímu stavu (je téměř nevidomá) vlastní vyšetření v místě jejího bydliště. Vzhledem ke zdravotním potížím není schopna zajistit osobní účast při jednání PK MPSV ČR v Brně, jízdu by nevydržela (a to ani autem) a přeprava sanitním vozem jí byla odmítnuta. Dle jejího vyjádření posudková komise MPSV v Brně věc projednala laxním, nezodpovědným a nespravedlivým způsobem, navrhla proto, aby žaloba byla zrušena a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 5. 6. 2013 v návaznosti na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 6. 2012, č. j. 22 A 2/2012-37 zajistil posouzení zdravotního stavu jmenované PK MPSV ČR v Brně dne 19. 9. 2012 s posudkovým závěrem, že posuzovaná od data 2. 3. 2011 (tj. podání žádosti o změnu výše příspěvku) do 31. 12. 2011 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebovala každodenní pomoc nebo dohled při 13 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Posouzení zdravotního stavu ode dne 1. 1. 2012 provedla podle nové právní úpravy ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (s účinností ode dne 1. 1. 2012) tak, že je rovněž osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost), neboť potřebuje každodenní dohled pomoc, nebo péči jiné fyzické osoby ve třech základních životních potřebách. Na základě vyjádření žalobkyně doručené dne 3. 10. 2012, ve kterém uvedla nesouhlas se závěrem PK MPSV ČR v Brně, bylo provedeno sociální šetření dne 16. 10. 2012 v místě bydliště žalobkyně. Zároveň jmenovaná doložila další nové lékařské zprávy. Posudková komise MPSV v Brně vyhodnotila nově zjištěné skutečnosti v rámci doplňujícího posudku ze dne 30. 11. 2013 a v posudkovém závěru vyslovila názor, že i nadále trvá na svém původním hodnocení stupně závislosti žalobkyně ze dne 19. 9. 2012. K podkladům pro rozhodnutí se opětovně vyjádřila žalobkyně dne 18. 12. 2012, neuvedla však nové významné skutečnosti. Následně bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2013, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

K žalobní námitce, že bylo jednáno v její nepřítomnosti žalovaný uvedl, že zdravotní stav nebránil žalobkyni účasti při jednání PK, neboť nebylo zjištěno tak závažné onemocnění pohybového nebo nosného aparátu, dolní končetiny plní svoji funkci.

Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta.

Ze správního spisu bylo prokázáno, že dne 2. 3. 2011 podala žalobkyně návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči. Dne 15. 3. 2011 bylo provedeno sociální šetření Městským úřadem Velké Meziříčí, odborem sociálních věcí a zdravotnictví, následně byl posouzen zdravotní stav posudkovou lékařkou OSSZ Žďár nad Sázavou dne 5. 5. 2011 s výsledkem, že v současné době nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Hemoftalmus, vzniklý v prosinci 2010 a operovaný ve Zlíně dne 18. 2. 2011 je čerstvou záležitostí, navíc zřetelným vývojem dochází ke zlepšení vizu vlevo. Současný oční nález nelze považovat již za definitivní, stabilizovaný na úrovni určitého funkčního deficitu, další komplexní léčbou se budou funkce zraku ještě zlepšovat. Je proto nutno vyčkat, až bude ukončena plánovaná léčba a zdravotní stav se stabilizuje na takové úrovni, kdy nebude možno očekávat v brzké době další významné zlepšení. Zdravotní postižení i nadále odpovídá přiznané závislosti I. stupně (lehká závislost). Dále bylo konstatováno, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr. Z posudkově medicínského hlediska není při zjištěném zdravotním stavu důvod hodnotit další úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti jako nezvládané. V návaznosti na výsledek posouzení stupně závislosti osoby vydal Městský úřad Velké Meziříčí, odbor sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen „správní orgán I. stupně“) dne 12. 5. 2011 rozhodnutí, č. j. 7325/2011/VMZ, kterým žádost o zvýšení stupně závislosti podané žalobkyní dne 2. 3. 2011 zamítl s tím, že i nadále oprávněné osobě bude poskytován příspěvek na péči v původní výši 800 Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu oprávněná osoba potřebuje pomoc při úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnost při následujících úkonech: Koupání nebo sprchování, péče o ústa, vlasy, nehty, holení, stání, schopnost vydržet stát, přemísťování předmětů denní potřeby, chůze po schodech nahoru a dolů, provedení si jednoduchého ošetření, dodržování léčebného režimu, obstarávání osobních záležitostí, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid v domácnosti, přepírání drobného prádla, péče o lůžko, udržování pořádku v domácnosti, nakládání s odpady, další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, rozhodnutí správního orgánu I. stupně považovala za nesprávné spočívající na nesprávném posouzení dané věci s tím, že nebyl zohledněn její velmi kritický a závažný zdravotní stav, když potřebuje pomoc při úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, ke kterým nebylo přihlédnuto, a namítla, že ke zlepšení nedochází, naopak ji nastaly potíže i s druhým tupozrakým okem. V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR, k němuž byla doložena příloha ze dne 2. 9. 2011 týkající se hodnocení závislosti na pomoci jiné fyzické osoby při péči o vlastní osobu a při zajištění soběstačnosti. V péči o vlastní osobu pro určení stanovení závislosti bylo zjištěno, že posuzovaná nezvládá sama podávání a porcování stravy, koupání nebo sprchování, péče o ústa, vlasy, nehty, holení, přemísťování předmětů denní potřeby, dodržování léčebného režimu. Při posuzování soběstačnosti pro účely stanovení závislosti bylo zjištěno, že nezvládá

orientaci vůči jiným fyzickým osobám, v čase a mimo přirozené prostředí, obstarávání osobních záležitostí, obstarávání si potravin a běžných předmětů (nakupování), vaření, ohřívání jednoduchého jídla, mytí nádobí, běžný úklid v domácnosti, přepírání drobného prádla a další jednoduché úkony spojené s chodem a udržováním domácnosti.

Posudková komise nepřizvala žalobkyni k jednání, dopisem ze dne 25. 7. 2011 ji informovala, že posudková komise vychází z dostatečně doložené zdravotní dokumentace pro vypracování posudku o zdravotním stavu bez osobní účasti jmenované. Podkladem byla zdravotní dokumentace taxativně uvedená v obsahu posudku, byla vyžádána zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. A. Trnky z Velké Bíteše, zdravotní dokumentace z oční ambulance MUDr. Strnad, Velká Bíteš, dne 1. 9. 2011 bylo doručeno vyšetření na oční klinice Gemini Zlín ze dne 16. 3. 2011. Jednotlivá lékařská vyšetření uvedená ve zdravotní dokumentaci byla posudkově vyhodnocena. V celkovém posudkovém zhodnocení pak bylo konstatováno, že se jedná o 79-ti letou posuzovanou, jejíž dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má dopad na úkony péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Léčí se s diabetem – dieta a PAD, je uváděna diabetická polyneuropathie, dále jsou uváděny vertebrogenní algie, je mírná fixovaná hrudní kyfóza, není dokumentována významná porucha funkce páteře, na končetinách není popisována paretická symptomatologie, není dokumentováno omezení funkce velkých kloubů, je uváděna celková ochablost. Posuzovaná chodí v mírném předklonu. Má deformaci prstů pravé ruky – ukazovák je zatuhlý, bez možnosti flexe a úchopu do dlaně, poslední článek je deformovaný a dislokovaný s porušenou nehtovou ploténkou, poslední článek třetího prstu pravé ruky je vazivově změněný, zduřelý, nehet zcela chybí. Je uváděna mírná nedoslýchavost, při sociálním šetření komunikovala bez problému. Trpí onemocněním očí – od mládí má tupozraké pravé oko, v květnu roku 2011 byla provedena operace katarakty, přetrvává vizus na úrovni praktické slepoty. Levé oko je po opakovaných operacích katarakty, v prosinci roku 2010 došlo ke zhoršení vizu na tomto oku, byl zjištěn hemoftalmus – následná léčba měla efekt, v březnu roku 2011 při kontrolním vyšetření byl zjištěn vizus jen lehce snížen. Zhoršení zrakových funkcí levého oka bylo tedy pouze přechodné. Při sociálním šetření posuzovaná sdělila, že trpí únikem moči. Zdravotní stav omezuje především fyzické schopnosti posuzované, posuzovaná je orientovaná, není dokumentováno závažné mentální postižení. Posudková komise po prostudování podkladové dokumentace a vyhodnocení údajů uvedených v odvolání s ohledem na funkční poruchy vyplývající ze zdravotního stavu posuzované dospěla k závěru, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jmenovaná nezvládne nebo zvládne s pomocí či dohledem 5 úkonů péče o vlastní osobu a 8 úkonů soběstačnosti, tudíž z důvodu dlouhodobě nepříznivému zdravotního stavu vyžaduje pomoc při 13-ti úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, z tohoto důvodu se považuje dle § 8 zákona č. 108/106 Sb. o sociálních službách za osobu závislou na pomoci jiné osoby v I. stupni závislosti, tj. lehká závislost. Citovaný posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2011.

Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2011 bylo zrušeno pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti rozhodnutí a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Zároveň byl vysloven závazný právní názor, dle kterého žalovaný doplní řízení v rozsahu a způsobem, jak uvedeno v obsahu rozsudku, zejména pak, že zajistí vlastní vyšetření posuzované, a to buď její osobní účastí při jednání posudkové komise, případně budou-li dány vážné důvody provedení vyšetření v místě bydliště posuzované, odstraní a zejména vysvětlí rozdílnosti v posuzování jednotlivých úkonů. Zjištěné skutečnosti pak vyhodnotí současně s přesvědčivě zdůvodněnými posudkovými závěry.

Žalovaný provedl doplnění řízení posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 19. 9. 2012. Komisi byla přítomna odborná lékařka z oboru neurologie, bylo jednáno v nepřítomnosti žalobkyně, která byla k jednání přizvána (převzato dne 29. 8. 2012). Její neúčast byla omluvena písemně dne 14. 9. 2012 synem Zdeňkem Poláchem z důvodu zhoršení jejího zdravotního stavu, neboť je téměř nevidomá. V dopise dále uvedl, že není vůbec schopna se pohybovat bez pomoci druhé osoby, sama se obsloužit. Zároveň byly předloženy lékařské zprávy z Fakultní nemocnice Brno, kde byla hospitalizovaná dne 16. 11. až 25. 11. 2011 na interní kardiologické klinice, dále závěrečná zpráva z uvedené kliniky, kde byla hospitalizovaná dne 7. 12. až 13. 12. 2011, lékařské zprávy téhož zdravotnického zařízení ze dne 25. 4. 2012, oční ambulance Polikliniky Velká Bíteš a Velké Meziříčí, které byly však předloženy již v rámci odvolacího řízení. Posudková komise konstatovala, že prostudovaná podkladová dokumentace je dostatečná k projednání věci v nepřítomnosti posuzované a k přijetí posudkového závěru. Mimo lékařské nálezy, které byly citovány a posudkově vyhodnoceny v obsahu posudku, které se týkají především výsledku očního vyšetření, byly vyhodnoceny i citované lékařské zprávy připojené k uvedenému dopisu, dále posudková komise vycházela z vyšetření praktického lékaře MUDr. Aleše Trnky ze dne 6. 4. 2011, kde mimo jiného je uvedeno, že žalobkyně chodí nejistě, tápavě, v mírné semiflexi, svalstvo, končetina trupu je ochablé. Dále bylo znovu zhodnoceno sociální šetření Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 15. 3. 2011, z něhož vyplývá, že při návštěvě sociální pracovnice bylo zjištěno, že se posuzovaná při chůzi chytala nábytku, kráčela pomalu, opatrně. Ven sama nevychází, z postele se dokáže sama zvednout, do schodů nechodí. K lékaři ji vozí manžel nebo děti. Potřebuje jejich podporu, doprovod, pomoc, neboť při chůzi mívá někdy závratě, často zakolísá. Někdy ji proto i doma doprovází při chůzi. Posudková komise konstatovala, že sociální šetření nekoreluje se zdravotním stavem dle doložené zdravotní dokumentace, opírá se o údaje sdělené pečující osobou, nikoliv o vlastní objektivizaci. Nebyla uznána potřeba pomoci při stání a chůzi po schodech, protože dolní končetiny neztratily svoji funkci, plní funkci opěrnou i dynamickou. Pokud se týká očního onemocnění, posudková komise doznala, že zachované zrakové funkce jsou dostačující pro orientaci a komunikaci. Zhoršení po hemofetalmu 2010 a okluzi centrální arterie 2011 bylo přechodné. Posudkový závěr zněl, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládla nebo zvládla s pomocí či dohledem 5 úkonů péče o vlastní osobu a 8 úkonů soběstačnosti, a to v oblastech, které byly již taxativně vyjmenovány v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 6. 2012, č. j. 22 A 2/2012-37, na jehož obsah soud poukazuje.

Vzhledem k tomu, že v rámci řízení o příspěvku na péči došlo k nové právní úpravě při posuzování stupně závislosti dle zákona č. 366/2011 Sb. (účinnost ode dne 1. 1. 2012), provedla posudková komise posudkové zhodnocení i z hlediska citovaného právního předpisu, a to tak, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vyžadující každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, neboť nezvládá 3 základní životní potřeby. Nebylo zjištěno závažné onemocnění pohybového nebo nosného aparátu dolní končetiny, plní svoji funkci, horní končetiny jsou funkční. Pokud se týká provedení odborného očního vyšetření, zaujala komise názor, že jmenovaná byla řádně a opakovaně vyšetřena, mezi odbornými nálezy nejsou rozpory. Oční vyšetření není možno provést v domácím prostředí, ani při jednání posudkové komise.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně nebyla přítomna jednání PK MPSV ČR v Brně, vyzval ji odvolací orgán v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Na výzvu reagoval syn žalobkyně dopisem ze dne 29. 9. 2012, v němž vytýká, že nebylo postupováno standardně a transparentně, posudková komise se nezabývala

podrobně všemi podklady o zdravotním stavu jmenované. Zdůraznil, že matka není vůbec schopna se pohybovat bez pomoci pečující osoby, ani se sama obsloužit, protože její zrak končí v úplné slepotě. Nepomohla ani operaci sklivce a sítnice, je téměř nevidomá a věkem podmíněná makulární degenerace dospěla do stádia, že úplně oslepne.

Žalovaný provedl dne 16. 10. 2012 vlastní sociální šetření, jehož výsledek a doložené lékařské zprávy při sociálním šetření byly zaslány PK MPSV ČR v Brně s žádostí o doplňující posouzení zdravotního stavu jmenované.

PK MPSV ČR v Brně dne 30. 11. 2012 znovu prostudovala doloženou zdravotnickou dokumentaci včetně nově doložených očních nálezů z různých pracovišť. Jednáno bylo v nepřítomnosti žalobkyně, podkladová dokumentace byla dostatečná k projednání v její nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru (záznam PK MPSV ČR). Bylo zhodnoceno sociální šetření ze dne 16. 10. 2012, z kterého vyplývá, že má závratě, nevydrží ujít pár kroků, mrtví jí nohy, dostává křeče do nohou. Po bytě se pohybuje za doprovodu jejího manžela. Po zhodnocení lékařských nálezů týkajících se očního vyšetření, bylo konstatováno, že na pravém oku jsou zrakové funkce nadále v pásmu praktické slepoty, vlevo nadále v pásmu střední slabozrakosti. Zdravotní postižení očí je stacionární a je dostatečné pro orientaci v přirozeném sociálním prostředí. Nejedná se o praktickou ani úplnou slepotu obou očí. I nadále setrvala PK MPSV ČR na posudkovém závěru vysloveném v posudku ze dne 19. 9. 2012.

Žalovaný opět vyzval žalobkyni k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, na výzvu reagovala dopisem doručeným dne 18. 12. 2012, pan Miroslava Fišerová, které nebyla, jejíž plná moc k zastupování žalobkyně však není založena ve správním spise, dopisem ze dne 29. 9. 2012. Dopis neobsahoval skutečnosti mající vliv na posudkový závěr. Následně poté bylo vydáno rozhodnutí žalovaného, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 2. 4. 2014, č. j. 22 A 37/2013-53 soud ustanovil žalobkyni pro řízení o soudní přezkoumání rozhodnutí správního orgánu zástupcem JUDr. Evu Poláčkovou, advokátku se sídlem Starobrněnská 13, 602 00 Brno.

Soud nařídil jednání v předmětné věci dne 19. 6. 2014, kterého se žalobkyně osobně nezúčastnila, z písemného podání jejího opatrovníka V. P. ze dne 8. 2. 2014 vyplývá, že je nadbytečné ji nadále k jednání předvolávat, protože je téměř nevidomá, imobilní a má značně zhoršený zdravotní stav. K jednání se písemně omluvil i žalovaný (podání doručeno dne 17. 6. 2014). Z vyjádření právního zástupce žalobkyně vyplynulo, že se opakovaně pokusil o kontakt se jmenovanou, resp. jejím opatrovníkem synem V. P., avšak bezvýsledně. Byl toho názoru, že i po doplnění důkazního řízení na základě rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 21. 6. 2012 zůstala nejasná skutková zjištění, skutkový stav nebyl zjištěn dle pokynu soudu uvedeného v obsahu citovaného rozhodnutí. Postup žalovaného byl formalistický, nezjistil přesně podstatné skutečnosti na straně žalobkyně. Dále vytkl i procesní vadu, sice, že ve věci mělo být postupováno pouze dle zákona č. 108/2006 Sb., nikoliv dle zákona č. 366/2011 Sb., který nabyl účinnosti až dnem 1. 1. 2012. Za daného stavu vzhledem k neúplnému zjištění skutkového stavu navrhl zrušení přezkoumávaného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Ve světle shora uvedených skutečností soud konstatoval, že se žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí zcela neřídil závazným právním názorem uvedeným soudem

v předchozím řízení, dle kterého bylo mj. vytknuto, že závěr PK MPSV ČR v Brně byl proveden toliko na základě sociálního šetření a předložených lékařských zpráv, osobní vyšetření posuzované však provedeno nebylo. Řízení bylo sice doplněno dalšími dvěma posudky PK MPSV ČR ze dne 19. 9. 2012 a 30. 11. 2012 i novým sociálním šetřením ze dne 16. 10. 2012, v obou případech byl učiněn posudkový závěr shodný s posudkem PK MPSV ČR ze dne 2. 9. 2011. Soud však dospěl k závěru, že i nadále posouzení některých úkonů postrádá bližší specifikaci a přesvědčivé zdůvodnění.

Nebylo možno přisvědčit argumentaci právního zástupce žalobkyně, že ve věci mělo být postupováno výlučně dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění, nikoli dle zákona č. 366/2011 Sb., neboť z čl. IV – přechodná ustanovení – odst. 1 zákona č. 366/2011 Sb., vyplývá, že *„v řízení o příspěvku na péči zahájeném a pravomocně neskončeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se provede posouzení stupně závislosti za období do 31. 12. 2011 podle zákona č. 108/2006 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, za období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podle zákona č. 108/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“* Žalovaná proto nepochybila, pokud nárok na příspěvek za dobu od 2. 3. 2011 (podání žádosti) do 31. 12. 2011 hodnotila podle § 7 odst. 2, § 8 a § 9 zákona č. 108/2006 Sb., a od 1. 1. 2012 dle zákona č. 366/2011 Sb.

V obou případech však žalovaný pochybil, pokud hodnocení zdravotního stavu žalobkyně učinil výlučně na základě zdravotní dokumentace a sociálního šetření, neboť naopak z uvedených podkladů je zřejmo, že nedostatečně byla zjišťována především mobilita posuzované.

Dle § 9 odst. 1 písm. h), i), j), l) a m) zákona č. 108/2006 Sb., při posuzování péče o vlastní osobu pro účely stanovení stupně závislosti v oblasti mobility je třeba hodnotit vstávání z lůžka, uléhání, změna poloh, sezení, schopnost vydržet stát, chůzi po rovině a chůzi po schodech nahoru a dolů. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 366/2011 Sb. při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat základní životní potřeby mj. mobilita, jejíž vymezení schopnosti je posuzováno dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., a to tak, že *„za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami v dosahu alespoň 200 metrů, a to i po nerovném povrchu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.“*

V tomto směru však skutková zjištění nejsou dostatečná k učiněnému závěru, že *„dolní končetiny neztratily svoji funkci, plní funkci opěrnou i dynamickou.“* Naopak z jednotlivých záznamů nabyt soud přesvědčení o nezbytné nutnosti objektivního vyšetření žalobkyně členy posudkové komise za přítomnosti odborného lékaře specialisty z oboru neurologie (viz posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 19. 9. 2012). Učiněný závěr je opřen o skutková zjištění vyplývající ze sociálního šetření, které nekoreluje se zdravotním stavem dle doložené zdravotní dokumentace, absentuje vlastní objektivizace. Sociálním šetřením ze dne 15. 3. 2011 bylo zjištěno, že žalobkyně se při chůzi chytá nábytku, ven sama nevychází, do schodů nechodí, mívá při chůzi závratě, doprovod jí zajišťuje manžel, popř. syn. Z vyšetření praktického lékaře MUDr. Aleše Trnky ze dne 6. 4. 2011 je prokázáno, že posuzovaná chodí nejistě, tápavě v mírné semiflexi, svalstvo končetin a trupu je ochablé. Páteř vykazuje poruchy statiky a dynamiky.

Posudková komise MPSV ČR v Brně v posudku ze dne 19. 9. 2012 neuznala potřebu pomoci při stání a chůzi po schodech s tím, že dolní končetiny neztratily svoji funkci, plní funkci opěrnou i dynamickou, ačkoliv učiněný závěr není podložen vlastním zjištěním na základě objektivního vyšetření posuzované. Posudkový závěr vyslovený v posudku ze dne 30. 11. 2012, sice, že „po bytě se pohybuje v doprovodu manžela, jinak z důvodu závratí padá – preventivní přítomnost druhé osoby pro vyloučení případného rizika pádu není posudkově rozhodná, nevydrží ujít pár kroků, mrtví ji nohy, křeče v nohou – dolní končetiny neztratily svoji funkci, plní funkci opěrnou i dynamickou, s přestávkami ujde“, je nepřesvědčivý a nekoresponduje s kritérii stanovenými dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. – vymezení schopností zvládat základní životní potřeby.

Nosným pilířem odůvodnění napadeného rozhodnutí byl důkaz provedený posudky PK MPSV ČR v Brně ze dne 19. 9. 2012 a 30. 11. 2012, chybí však jakýkoliv rozbor a hlubší úvaha ze strany žalovaného vyhodnocující tyto důkazy. Soud opakovaně zdůrazňuje, že posudková komise v otázce mobility nepostupovala dostatečně dle posudkových kritérií daných přílohou č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., kritéria hodnotila toliko částečně, bez vlastního vyšetření. Nevyjádřila se vůbec, zda je či nikoli žalobkyně schopna zvládat stoj, zejména trpí-li závratěmi, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popř. i s přerušováním zastávkami v dosahu alespoň 200 metrů, používat dopravní prostředky. Chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů bylo nadbytečné zjišťovat, neboť její bytové podmínky jsou vytvořeny tak, že v rodinném domě, v němž žije s manželem a synem, schody nepoužívá.

Soud na rozdíl od žalovaného proto zaujal názor, že v rámci odvolacího správního řízení nebyl doposud dostatečně zjištěn stav věci, o němž nelze mít důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad úkonů s požadavky uvedenými v právních předpisech. Optikou tohoto náhledu proto uzavírá, že přezkoumávané rozhodnutí trpí vadou chybného posouzení právní otázky, neboť zjištění zdravotního stavu a jeho funkční důsledky i postup ze strany žalovaného v předmětné věci bylo provedeno doposud v rozsahu nedostatečném pro použití posudkových kritérií. Napadené rozhodnutí proto bylo dle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušeno, věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu, dle kterého bude postupováno v souladu s ust. § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb., to znamená schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti bude zhodnocena v přirozeném sociálním prostředí žalobkyně, případně za účasti žalobkyně při jednání posudkové komise a posléze zjištěný skutkový stav bude přesvědčivým způsobem zdůvodněn (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci samé byla úspěšná, soud přiznal její právní zástupkyni právo na odměnu za zastupování a náhradu nákladů řízení včetně DPH ve výši 21 %, nikoli v celkové částce 6.534 Kč, jak účtovala právní zástupkyně v přípisu ze dne 8. 7. 2014 (nesprávně stanovena sazba za jeden úkon právní služby 1.500 Kč), nýbrž za 3 úkony právní služby po 1.000 Kč (§ 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění), 3x režijní paušál po 300 Kč (§ 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky), celkem tedy 3.900 Kč. Protože zástupkyně žalované je plátcem daně z přidané hodnoty, byla zvýšena odměna o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést, o 21 %, tj. 819 Kč, takže celková výše

nákladů řízení činí částku 4.719 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit na účet právní zástupkyně žalobkyně, specifikovaný ve výroku tohoto rozsudku, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. června 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová